

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita Gasparis Barzaei Belgae E Societate Iesv: B. Xaverii
In India Socij**

Trigault, Nicolas

Coloniae, 1611

XXIV. Rebus admirabilibus Gasparis conatus Deus sæpe promouet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45183

credebāt. Auxit eā rem Monajano-
rum militum Gaspari confiteri vo-
lentium verior pertinacia, quā
pietas. Itaque conferunt capita, se
deseri, sperni, vnum Gasparem in-
ore esse. quid remedij? tum nescio
quo dicente, (numine afflatum pu-
to) nemini hoc mirum videri debe-
re, Gasparem innoxium esse; sed eū
esse iam Societatis æstum, quæ vitæ
modestia humiliore loco sita oēs
ad se velut fluctus confluentes ad-
mitteret: itaq; conquiescere melius
videri, & potiùs Gaspari fauere ac
gratulari, sicubi opus erit, etiam o-
pem ferre. Acquieuerunt reliqui, &
vnanimis ad Gasparem venerunt,
operam suam, qua in re vellet, libe-
raliter offerentes. Hæc Gaspari Vi-
carius ipse narrauit, miranti tam
subitam eorum ad se cōuersionem.

CAPVT XXIV.

*Rebus admirabilibus Gasparis con-
atus Deus saepe promouet.*

MULTA sparsimus eiusmodi, nec spernenda: sed præ-
cla-

clariora quæ videntur superesse, non sunt silentio prætereunda. Nā præter nocturnam illam apparitionem, votum ægritudinis auditum, fugientis febrim, miracula Monajana, Saracenum Lusitanæ linguæ quam ignorabat interpretem, Ioguem ad fidem conuersum, mortem pertinaci prædictam, Præfectum Corano fauentem, & alia sexcenta (tota enim eius Armuziæ vita continuum videtur fuisse miraculum) alia multa, memoria & admiratione dignissima, contigerunt: sed tamen non omnia ad posteros peruenerunt; ea ferè solùm, quæ Gasparis modestia transmisit: cuius miracula Patris cuiusdam nomine non suo narrata, Dei prouidentia prodita fuerunt, ne fortè quisquam de quolibet alio dicta posset arbitrari. Id quomodo patuerit, mox dicendum; nunc ex multis pauca proponamus.

Vir erat frequens Gasparis auditor; is vt maximè se cuperet demonis vnguibus, quibus iam diu te-

M

geb-

nebatur implicitus, explicare, tamen in abitum Gasparis pernicioso consilio peccatorum expiationem differebat, pudoris quam erat subiturus infamiam vna cupiens confessione superare, ne deinde quoties Gasparem videret, erubescere cogeretur. Sensit Pater dolum, & denique perfecit, vt quod non audebat, auderet: sed quum vnus non esset dies confitenti satis, Gasparem studio in plures dies prorogabat, vt & omnia emungeret, & hominem salutaribus subinde poenis ad veniæ beneficium præpararet.

*Spectro
terrifico
quidam
ad me-
liore vi-
tam im-
pellitur.*

Vnam ex ijs poenis cum fortè nocte concubia expleret, subitò cubiculi foedis quibusdam & horribilibus feris compleri coeptum; ex hominè propè exanimem deterrere, cingere, & in eas denique angustias redigere coeperunt, vt iam panè desperabundus, non satis, vbi anchora fidei figeret, inueniret. Denique Deo adiuuante vnam Christi Domini effigiem, quam ante se habebat, arripuit: ac velut qui iam

iam-

iam iamque submergendus in undis volutatur, si quid arripuerit ita tenet, ut omnino non dimittat: ita ille hanc imaginem amplexatus Iesum etiam coepit implorare. Ad eam vocem foedi spiritus foetorem & ingentem fragorem edentes diffugerunt, in perpetuum superati; nam ex eo tempore magnam animo pacem à peccatis absolutus semper sensit, & in virtutis semita, quam ingressus erat feliciter, ad finem usque perrexit.

Illud in anima curanda fuit mirabile; quod sequitur, forte fuit admirabilius in corpore. Lusitani cuiusdam primarij hominis filius ad extrema iam peruenerat, cui supra febres, mortis causam, oculus alter plane excavatus putruerat, nec iam in medicis vel arte praesidium. His ergo damnatis ad Gasparem diuinæ opis causa pergit, rogat, uti pro salute filij Missam in Deiparæ inuocatione faciat. fecit; & ingens miraculum! Eo ipso die sub expletum sacrificium puer à febribus liberatur: sed

M 2 nec

nec satis excidentibus eodem tempore ex affecto oculo squamis quibusdam crassioribus, alteri simillimus & planè integer remansit. Accurrit parens gaudio plenus, Gaspari rem narrat & grates agit: sed Pater doctum hominem, vti Angelorum Reginam huius auctorem agnoscat, abs se dimisit: factum interea, quod facilè euolauit, sua modestia continens. Puerum deinde illum iam virum ac parentem in Lusitaniam reduces P. Franciscus Gouuea, Lusitanicæ Prouinciæ Prepositus aliquando Prouincialis, iam multo antè annis conuenit, filium vidit, & à parente filioque miraculum audiuit, qui tum in D. Iacobi de Cacem morabatur. Eū ego deinde P. Gouueam Vlyssiponæ conueni, à quo de re ipsa, quam etiam P. Lucena ab eodem audiuerat, sum iterum confirmatus. Atque hoc potissimum est, in quo Gaspar, ita Deo volente, qui hoc inter cetera tanquam de alio narrat, est deprehensus: nam cum cetera eiusdem esse

refe-

referat, omnia necessariò Gasparis
ope à Deo perfecta concluduntur.

Eodem missæ sacrificio, vitam a- *Alium*
mico cuidam suo ita mirabiliter ac *item eo-*
subitò reuocauit, ac si ad vitam ve- *dē modo*
rè mortuum suscitasset. Sed neque *sanat.*
omittendum est, qua ratione im-
portunum à muliere vexatorem di-
abolum abegerit. Maritus huius ad
Gasparem venit, narrat horrendis
coniugem spectris ad extrema iam
perductam; rogat insuper, vti Gas-
par ad eam Euangelium recitaturus
venire ne grauetur: nec abnuebat
ire, sed negotia non ferebant. Ne *Energis-*
tamen hominem à se sine subsidio *menam*
dimitteret, scriptis paucis illis vo- *liberat.*
culis, quibus missæ sacrificium con-
cluditur: Et verbum caro factum
est, &c. hominem docet quid factò
opus sit. Vadit ille plenus fide, de
Gasparis nihil dubitans sanctitate,
sacra hæc verba mulieris collo ap-
pendit. nec mora; dæmon sacro-
rum vim verborum, nec ipsam Gas-
paris manum ferens, abire iussus, i-
pso momento abiit, mulier eodem

cum antiquis viribus & salute surrexit.

Sed Dominus, qui alijs ope Gasparis salutem restituebat, ipsius quoque conseruauit, etsi Armuzia, vt accepimus, æger fuit non parùm. & quid mirum in ijs laboribus? Ego tamen planè pro miraculo habeo, quod ab ipso narratur: dicit enim socium suum Raymundum Pereiram, cùm propè ab æstu exstingueretur, & ipsi libri ac mensa in qua Gaspar ipse studebat, pænè arderèt, vt vix manus eum æstum contactu ferre possent, tamen eo tempore non modò non æstuassee, sed etiam frixisse; vnde & præter interiorè talarem thorace etiam induebatur. Sed nimirum vires dabat ei Dominus, quas tam utiliter expenderet; quas sæpè negat ijs, qui nimirùm de se solliciti Deum ipsum incuriæ pænè videntur incusare. Hæc & plura alia, quæ Deus per Gasparem perfecit, lubet præclaro P. Ludouici Froez, Iaponij illius historici, & Gasparis in Indica nauiga-

nigatione comitis, testimonio concludere. Ille enim post eius mortē, post enumerata multa ab illo præclare gesta, in epistola in Europam demiraculis, quæ Armuziæ contigerunt, hæc habet: Evidentissima, *Elogium* quæ Armuziæ contigerunt, miracula non explicabo, indignitatis *de Gaspare P.* meæ conscius: nam cum bestia si *Ludovici Froez.* montem sanctum tetigissent, lapidibus obruebantur, ego me digniorem reprehensione existimarem, si impuris manibus meis ad res istas sacras accederem.

CAPVT XXV.

Qualem Armuziam reliquerit.

INITIIS extrema si comparaeris, facilius videbis, quantum inter vtrumque sit discriminis: quod discrimē è quotidianis ægrius conspicitur incrementis. Ac si virū cum puero contuleris, facilius videbis quid intersit, quàm si discrimen sapius advertere volueris. Quantum itaque initio Gaspar doluit atque fleuit, tantum iure nunc

M 4 posset